

FŐVÁROS.

A piacok tisztasága.

Budai állapotok. — Pénzért árulják a — betegséget.

(II.) A várbeli piac után, ha nagyobb számban tanulmányt akarunk végezni, a Szénaterre látogatunk el. Itt minden szerdai napon tartják a nagypiacot, ezenkívül más napokon át is rendszeresen árusítanak. A piac centrumát több fabódé és primitív sátor alkotja, amelyekben különféle élelmiszert, zöldséget és gyümölcsöt árulnak. A nagypiac alkalmával a budai tornaegylet sportpályája mentén egészen a Retek-utcáig megszállják a gyalogjárót a heti árusok, akik a földre telepedve, terítik ki áruikat: krumplit, babot, paradicsomot, tököt, uborkát, gombát, stb. és éppen így — idény szerint — különféle gyümölcsöt, ezenkívül turót, vaját, sőt még falusi töpörtyűt is.

Minél inkább fogynak az áruk — és pedig különösen új káposzta, esőves kukorica, kalaráb, kelkáposzta és a többi — annál több lesz a hulladék, a szemét, nem is szólva a dinnyeszezonról, amikor a görög- és sárgadinnyék elhajigált poshadt belei tarkítják a gyalogjárót és veszélyeztetik a járókelők épségét, mert ha ezeken az undort keltő gyümölcsmaradékokon valaki megcsuszlik, legjobb esetben csak a lábát ficamítja ki.

Az egész piacot ellepik a legyek, mindenféle röpködő rovarok, amelyek előbb még a csatornáknál és az uttest közepén rajzoltak mindenféle szemetekre és összemásznak mindent, különösen pedig a gyümölcsöt, amelyet a legtöbb ember leöblítés nélkül használ be.

Hogy a keleti kép teljes legyen, egészen közelben van egy illemhely, ahonnan türhetetlen szag árad szét, mellette pedig omnibusz-állomás és mindjárt a Szent János-kórház. (Ez utóbbi egyébként arról jó, hogy ha valaki rosszul lesz, a közelben nyomban elhelyezhetik.)

De nem kell busulni. Van itt Budapest székesfővárosnak egy községi árucarnoka is, ahol mindenféle áru olcsóbb egy-két fillérral, de tízszer annyival még silányabb, mint máshol és a vidám legyezők éppen úgy szálldosnak be és ki az ajtón, akár a nyitott sátrakban.

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

614.31

Hely

Idő

1913

Személy

Helyszám

Szerző -tő.

Cím *A piacok tisztasága.*

Forrás: *Budapest*

Pp.
(Hely)

1913 *IX/7.*
(Idő)

(Köt. v. füz.)

Valami szabályoknak megfelelő rendelkezésnek alig látjuk nyomát, legfeljebb mindössze annyit, hogy egy óraker elkergetik az árusítókat és csak négy óraker térhetnek vissza. Ennek a története a három év előtti kolera-veszedelemmel kapcsolatos óvintézkedésekre vezethető vissza. Azóta elfeledték visszavonni a rendeletet, amelyet máig is foganatosítanak.

Mert ilyen humor is előfordul a városi kormányzatban. A záróra életbeléptetésével például két napon át este félkilenc óraker pontosan szétzavarták az árusokat, hogy most már nem szabad nyitva tartaniok. Ezt magam láttam a Krisztina-téren, amikor két rendőr hajtotta végre a rendelkezést és csak negyvennyolc óra múltán ébredtek arra, hogy a záróra törvénynek ezekhez a piaci árusokhoz népiesen: «kofák»-hoz alig van köze.

De ugorjunk át egy kis időre éppen a Krisztina-térre. Itt a templom körül — szent helyen — csoportosul csütörtökönként a nagypiac, amely arról nevezetes, hogy a többi hetipiac visszamaradt, rohadt, penészes és legelejtesebb árukat itt teregetik ki árusításra. Annyi romlott gyümölcsöt, kétes minőségű zöldséget emberi szem nem látott még a legutolsó falusi piacon sem, mint itt van. Csak sétáljunk végig a templomtól a Mészáros-utcáig, úgy elmegy az étvágyunk Budapesttől, mint a cigánynak a kedve az akasztófától!

És hatósági közeget — azt nem látni, kivéve, ha az ember felháborodva méltatlankodik. Ekkor tudja Isten, honnét, mindjárt

elénk terem egy rendőr és ha szét nem osztunk — hát feljelent kihágásért. Ezt megteheti. De hogy az ember lépten-nyomon ne hágjon rohadt, vagy penészes hulladéokra, azt nem akadályozza meg senkisé.

Egyébként itt is van naponként piac és omnibusz-állomás is. Még pedig a változatoság kedvéért csupán egy lépésnyire az árusítóktól. Hogy azután az összevisszaszerszámolt öreg gebék nem kéredzkedhetnek sehová, az csak természetes és ennek eredményeképpen az is, hogy ha igaz az, amit mesélnek, a szomszédos gyógyszerár *sacharinnal* bőven elláthatná magát. (Persze, persze! Gyógyszerár... Tehát itt is gondoskodás történt arról, hogy ha valakinek baja történék, gyorsan segíthessenek rajta. Ha pedig kolerában esnek össze valaki — ami igazán nem lenne csoda — mindjárt meghuzhatják érte a közeli templomban a lélekharangot.)

De hogy befejezzük ezeket az egészségügyi rémségeket, még csak arról számolunk be, hogy a Döbrentey-tér hétfői nagypiac és a többi napon álló-kispiaca, valamint a Szarvartéri piac, ugyanannyi szomorú tapasztalatra alkalmas, mint a többi. Vásárcsarnok egész Budán csak a Batthyány-téren van. És az egyetlen Budán, amely a többi vásárcsarnoki piacnak megfelelő nivón áll.

Szóvá tettük ezeket a nagyon is figyelemrevaló észleleteket annál is inkább, mert itt lebeg felettünk a kolera-rém, amelynek pusztító bacillusai főként a piacok tisztátalanságából és tökéletlen élelmiszeráruiból táplál-

koznak és rajzanak széjjel. Most, amikor nyakunkon a veszedelem, nem szabadna tovább ezeket a piacokat így — a járványos betegségek szabad tenyésztésében — meghagyni. Elég a baj amugy is, nemhogy még az emberek hatósági elnézéssel pénzért vásárolják meg a — betegséget! — 16.

— Felső vezeték a Baross-téren. A tanács megengedte, hogy a közuti vaspálya társaság Baross-tér—verseny-utcai szakaszán az alsó vezetőket felső vezetővel cserélje ki. Ehhez most a kereskedelmi miniszter is hozzájárult.

— Olcsóbb lett a birka. A juhhus forgalmának emelkedése arra indította a fővárost, hogy a juhhus árát leszállítsa. E hónap 8-tól